

LBBIS

Editor: Călin Vlasie

Redactare: Cosmin Perța

Tehnoredactare: Stelian Bigan

Pregătire de tipar: Marius Badea

Design copertă: Ionuț Broșțianu

We know
books

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

MODIGA, IULIA

Incendii / Iulia Modiga. - București :

Cartea Românească, 2017

ISBN 978-973-23-3238-2

821.135.1

Iulia Modiga

Incendii

Copyright © Editura Cartea Românească Educational, 2017

Frații Golești nr. 128, cod poștal: 110174, Pitești

www.cartearomaneasca.ro

„să cântăm împreună, să râdem, să ne bucurăm de viață” / 7
 pielea: ce nu știai despre pielea ta / 8
 atenție / 9
 Salix alba Tristis / 10
 astăzi am aflat de ce îmi transpiră palmele / 11
 dacă nu altădată / 12
 te pup și te aștept / 13
 arhitectură / 14
 ultimii locuitori ai orașului / 15
 cadru static (I) / 16
 mai multe ace de ceasornic susțin contrariul / 17
 vom fuziona – / 18
 sub bagheta compozitorului / 19
 nu strângeți toracele, nu strângeți abdomenul / 20
 în afară de asta / 21
 am mers la film / 22
 excavația / 23
 mă internez / 24
 mai mult mort decât viu / 25
 Sylviei Plath / 26
 rigor mortis / 27
 teren viran / 28
 nu este obligatoriu să simți o durere foarte mare / 29
 exercițiu tactic / 30
 tatălui care m-a învățat să dau eu prima / 31
 mamei care m-a învățat să beau apă / 32
 ai noștri / 33
 în fiecare zi, bunica / 34
 abia atunci / 35
 la o aruncătură de băț / 36
 sociologii cred că / 37
 extracția / 38
 ceea ce a fost văzut nu mai poate fi nevăzut / 39
 dintr-un timp / 40
 prin care nu trece nimic / 41
 pereții liniși care se surpă / 42
 covrigii mai costă încă un leu / 43
 soldații cu clavicule de plumb / 44

potrivit datelor statistice / 45
 am hotărât / 46
 în curtea fiecărui spital: o capelă / 47
 eu nu mai pot face nimic / 48
 cardul de memorie / 49
 vrând-nevrând / 50
 împreună ca Berlinul/ora exactă / 51
 suav de noiembrie / 52
 colțuri de unghii ca niște colțuri de când lumea / 53
 film mut și devreme acasă / 54
 tetris / 55
 bate și ți se va închide / 56
 partitură / 57
 definitiv / 58
 de-atunci și de-aici înainte / 59
 dansăm pe Podul Constanța / 60
 infrastructură / 61
 cândva / 62
 ce am cerut a venit / 63
 mersul trenurilor nu este și mersul lucrurilor / 64
 ghemotoace / 65
 supraviețuirea / 66
 nu suntem obosiți, nu ne este foame sau sete / 67
 întâi abur / 68
 cadru static (II) / 69
 dacă a crescut țesut suplimentar, medicul îl va îndepărta / 70
 gingășie cinematografică și prăpăstioasă / 71
 birocrație / 72
 aruncare de la margine / 73
 și dacă se va ține seama de toate cuvintele care nu au avut
 niciun folos pentru noi sau pentru aproapele nostru / 74
 lynch spune pe șleau / 75
 var stins / 76
 evacuare / 77
 unde altundeva decât în cabina acrobatului / 78
 bi gi es / 79
 la periferia ochiului / 80
 când o să vii, o să îi strâng într-o rolă, o să îi rostogolesc / 81
 debut pe final de răceală / 82
 circulația a fost îngreunată / 83
 frica sondei spațiale este mai tare / 84
 cercetătorii au descoperit o stea într-o geantă / 85

*„să cântăm împreună, să râdem,
să ne bucurăm de viață”**

apăsarea este mai puternică
decât orice funcționar și orice contabil,
decât o corijență sau un chist sebaceu.
este fereastra spartă a fabricii unde ambalezi cadouri,
pe autostrada București – Pitești, înainte de „vinerea neagră” -
bucuriile închipuite ale orășenilor.

să fii odihnit, bine hidratat și să nu te fi aflat în spatele gratiilor
în ultimele douăsprezece luni
să nu fi suferit vreodată de accidente vasculare cardiace sau
de boli nervoase.
sângele tău poate folosi tuturor, dar
răspunsul corect nu este întotdeauna cel încercuit.

au plâns pe stradă până a crăpat asfaltul. rădăcinile noduroase
li s-au împletit în creier. s-au unit.

mamele, medicii și pompierii, militarii, preoții și studenții,
personalul auxiliar, arhitecții, toboșarii, cuplurile, jurnaliștii,
galeriile, fotografiile, cei o mie de prieteni care au căutat prin
spitale o noapte întreagă un om întreg

până și ușile metalice au clacat și nu s-au mai închis, iar
cameramanilor le tremură mâna acum.

vine roaba să toarne cimentul,
memoria demisionară.

să nu vină!

să vină
gândul cel bun.

* supraviețuitor

Trei zile de ploi și temperaturi scăzute sunt suficiente. Un atac armat. Un elicopter prăbușit. O amenințare cu bomba. Intensitatea durerii poate fi redusă ca numărul de sms-uri expediate în vara lui 2012 sau 2006, sau altădată când ne-am înțărcat valabilitatea.

Pregătește-te: am rămas în oraș, sunetul mut, oferta nemaivăzută care se lipește de piele.

atenție

în ghiveci crește o pasăre ca oricare alta.
ciocurile noastre lovite cad
unghiile smulse, penele îmbătrânite,
împreună formăm o patrie întunecată
cu idei fixe: încălțăminte de Guban, porțelan de Iris, mobilă
Bobâlna și săpunul Cheia.
suntem în grafic, oamenii muncii scandează „cașcaval” și
„rucola” și nu se mai tem.
dincolo de balcon, viața își începe lucrările
în app store. revoluția se petrece la covrigărie.

ca o centură de siguranță
pentru îngropăciune
Salix babylonica

astăzi am aflat de ce îmi transpiră palmele

sunt corpuri ale trecutului care se contractă
circulă viața ca în privirea unei gravide

când este dimineață și a mai fost

sau când numărul străzilor din oraș se reduce la una
în ciuda tuturor previziunilor

mă înconjoară din toate părțile
ca pastele, aleile din Cișmigiu
lipite de buzele mele
lipite de mâinile mele
ca o flegmă
fără acoperiș.

te pup și te aștept,

și nu s-a mai semnat.

(așteptarea este o atitudine liniștită. te așezi și aștepti. după o vreme, te poți ridica. spre deosebire de pretenție, așteptarea acceptă absența și justificările ei probabile)

chiar nu mă pot gândi la un final

salvarea Greciei, anexarea Crimeei, criza refugiaților

(așteptăm prost. așteptăm calendaristic, dar vom exersa)

imaginează-ți-l confuz și dezorientat, lungit pe dușumea, după ce a urinat spontan. cu maxilarele relaxându-se.

sau în lumina roșie a unui neon, pe o stradă pavată cu piatră cubică. mâna lui atinge mâna unei tinere est-europene, între ele – vitrina.

în hol, șterge mesaje. iese din scenă prin ridicare de voce, colonialistul.

(să aștepti ca un om viu)